

**PLEC DE PRESCRIPCIONS TÈCNIQUES PER A LA
CONTRACTACCIÓ**

**DE LA SENYALITZACIÓ DE LES RUTES NATURALS,
CULTURALS I PATRIMONIALS DE LA FAÇANA MARÍTIMA DE**

VILANOVA I LA GELTRÚ

La present actuació forma part de l'operació de FEDER eix 6, període 2014-2020, titulada "Garraf: Camins, patrimoni i història", seleccionada en resolució GAH/1214/2017 publicada al DOGC el dia 31-05-2017. El cofinançament previst per FEDER és del 50% de l'import elegible de l'actuació.

Dades relatives a la fase de licitació i d'adjudicació.

1. Definició de l'objecte del contracte.

És objecte del present plec la contractació promoguda per l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú i l'Organisme Autònom Biblioteca Víctor Balaguer consistent en la senyalització de les rutes naturals, culturals i patrimonials de la façana marítima de Vilanova i la Geltrú.

Per tot això, els treballs compresos en projecte són:

- Senyalització física d'elements amb l'objectiu d'identificació dels elements naturals i patrimonials a destacar.
- Disseny de material imprès que contindrà l'itinerari i la informació bàsica de cada element senyalitzat.
- Creació d'una App que contindrà la informació del material imprès més informacions addicionals i ampliades aprofitant els recursos tècnics que aquesta eina comporta.
- A l'annex I, 2, 3 i 4 s'indiquen els elements patrimonials a senyalitzar:
 - o Les senyalitzacions de cadascun dels elements patrimonials, naturals i de memòria.
 - o Exemples d'informacions addicionals i ampliades.
 - o El projecte també ha de tenir en compte certs punts d'interès actualment ja senyalitzats (amb estructures diverses com plafons i altres punts) i integrar aquesta informació i espais en la proposta global que es presenti, per donar coherència al recorregut per la façana marítima.

Tant en els materials impresos com en la APP l'empresa contractista està obligada a complir amb tota la informació referent a la imatge corporativa del FEDER tal i com queda especificat en el següent manual:
http://fonseuropeus.gencat.cat/web/.content/80_fons_europeus/arxius/2014_2020/Manual-practic-comunicacio_FEDER1420.pdf

2. Necessitat i idoneïtat del contracte.

Per situar la idoneïtat del projecte en el seu just context, a l'annex 5 es fa una presentació de la ciutat en el qual es fa una breu descripció de la situació de la ciutat, l'economia, la demografia, el patrimoni cultural i natural, els espais naturals, la cultura popular i tradicional i la vida associativa.

De l'anàlisi de la situació de posada en valor i difusió del patrimoni material i immaterial de la ciutat, també el de la façana marítima, posa en evidència el greu dèficit que pateix la ciutat en aquest aspecte.

- Un recorregut per a la façana marítima permet observar que:
- Manca de plafons informatius en bona part del patrimoni cultural i natural.
- Alguns dels plafons existents estan obsolets o malmesos.
- Diversitat i cap unitat temàtica en el tipus de plafons.
- Poca adequació dels plafons a les noves demandes de la ciutadania.
- Cal cohesionar informació de diversos plafons, o integrar-los en la proposta.

Segons consta en l'enquesta de Consum i Participació cultural realitzada l'any 2018, el 50,4% de la població ha visitat museus, exposicions, monuments, etc en aquest període i el 43,7% visita i està interessat pel medi natural i mediambiental. Aquestes dades de consum cultural ens permeten deduir que l'interès pel patrimoni, la seva posada en valor i la seva difusió és un element essencial per a la ciutat en totes les seves vessants.

D'altra banda, aquest tipus d'intervenció en el patrimoni ens permeten incidir en un turisme cultural i de natura que és molt exigent i molt menys estacional perquè fa incidència a aquests aspectes culturals i naturals i que no tenen la limitació del turisme de temporada.

Hem de tenir present segons dades del Ministeri de Turisme de l'any 2017, que el turisme d'altres països que es mou per motius culturals es xifra en un 16,8 %. D'altra banda i en referència a la mobilitat interna del propi país per motius culturals i naturals en caps de setmana s'arriba al 27,9 %.

Des de fa anys des de diferents organismes i institucions treballem per posar en valor i donar difusió a aquest patrimoni cultural i natural que és molt identitari de la nostra ciutat i hem portat a terme diferents accions i actuacions adreces tant a la ciutadania com a persones de l'àmbit de la Vegueria del Penedès i d'arreu del país i l'Estat.

En aquests moments, aquestes accions s'emmarquen perfectament en el Pla d'Actuació Municipal per al període 2019-2023 i disposem de suficient infraestructura i suficients recursos, materials i tècnics per donar una resposta adequada a la situació plantejada d'insuficiència en la difusió i senyalització del patrimoni cultural i natural.

Tanmateix, per tal de realitzar aquest projecte s'ha establert realitzar una licitació pública en base a un programa FEDER, en el marc de la subvenció FEDER de Catalunya 2014-2020 eix 6 (resolució gah/1214/2017 de 26 de maig de 2017) es va concedir al Consell Comarcal del Garraf, subvenció amb un import total de 2.342.367,50 euros, subvenció per realitzar diverses accions a la comarca, sota el títol genèric de "GARRAF: CAMINS, PATRIMONI I NATURA". Tres de les accions es desenvolupen en el municipi de Vilanova i la Geltrú, concretament els projectes següents:

- Rehabilitació de Platja Llarga, amb un import d'actuació de 246.910 euros. (IVA no inclòs)
- Camí Pedalable, amb un import d'actuació de 660.665,86 euros.(IVA no inclòs)
- Senyalització de rutes patrimonials VNG, amb un import d'actuació de 53.300 euros (IVA no inclòs)

L'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú té un conveni signat amb el Consell Comarcal per a la consecució de dita subvenció. En els acords al respecte i per al desenvolupament de la subvenció, l'Ajuntament de Vilanova ha de facilitar al Consell Comarcal del Garraf un projecte executiu de cadascuna de les accions citades, per a la subsegüent tramitació pertinent i

procediments administratius que realitzarà el Consell Comarcal del Garraf per a la contractació i execució dels projectes.

A partir dels requeriments de la subvenció concedida FEDER (eix 6) i atesos els fets i antecedents citats, es fa necessari proveir-se d'un projecte executiu per al projecte "Senyalització de rutes patrimonials VNG".

3. Descripció general del projecte i del contracte.

El projecte consisteix en la producció, subministrament i instal·lació dels elements necessaris per al Pla de senyalització de les rutes naturals, culturals i patrimonials de la façana marítima de Vilanova i la Geltrú.

Aquest pla de senyalització i significació dels elements patrimonials té per objectiu posar en valor i difondre tot el patrimoni cultural i natural que es pot trobar al llarg de la façana marítima de Vilanova i la Geltrú i que s'enquadra en la tipologia urbana que s'ha explicat en el primer punt.

Al llarg de la història de la ciutat, el mar ha deixat la seva petjada en el patrimoni i la cultura local. Per aquest motiu, a partir del mar i de la seva relació amb la població al llarg dels segles, es pot teixir el discurs patrimonial de la ciutat: el mar ens permet explicar els primers assentaments a la ciutat durant la època ibera i romana, el fet dels Indians, tan present a la comarca del Garraf i la transformació global que es va produir amb la industrialització, la pesca, la irrupció del turisme, les ciutats jardí, com hem explicat en l'apartat primer d'aquest projecte, sobretot en l'evolució històrica, paisatgística i urbanística de la ciutat. I la vinculació en un entorn amb un ric patrimoni natural

Per donar a conèixer i fer aflorar tot aquest ric patrimoni que té la ciutat, cal una senyalització adequada dels elements patrimonials lligant-los amb un itinerari i un relat que en permeti conèixer l'evolució i la influència del mar i el món mariner en el desenvolupament de la ciutat i l'impacte en la transformació del paisatge actual.

La mirada vers el mar, ha de poder ser una constant també en aquest pla de senyalització, per tal de posar en valor i aflorar tota la riquesa litoral i marítima, des d'un punt ambiental i de biodiversitat, vinculada a Vilanova i la Geltrú.

Aquesta significació dels elements patrimonials de la façana marítima de la ciutat comporta una estratègia que implica tant una presència física i polivalent dels mateixos, com a una presència en dispositius intel·ligents adaptats a l'entorn mòbil per ajustar-se als nous hàbits dels i les usuàries.

Aquest projecte posa en valor el nostre patrimoni natural i cultural per tal que esdevingui un actiu turístic de primer ordre per la ciutat de Vilanova i la Geltrú i s'emmarca en un projecte global més ampli d'imatge global de senyalització de Vilanova i la Geltrú.

Per tot això, els treballs compresos en projecte són:

- Senyalització física d'elements amb l'objectiu d'identificació dels elements naturals i patrimonials a destacar. Aquesta senyalització ha de ser coherent, ha de lligar els diferents elements en un itinerari i ha de ser extrapolable a altres elements patrimonials de la ciutat.

- Disseny de material imprès que contindrà l'itinerari i la informació bàsica de cada element senyalitzat.
- Creació d'una App que contindrà la informació del material imprès més informacions addicionals i ampliades aprofitant els recursos tècnics que aquesta eina comporta.
- La informació més específica i exemples es troba als annexos del present plec de condicions.

El projecte també ha de tenir en compte certs punts d'interès actualment ja senyalitzats (amb estructures diverses com plafons i altres punts) i integrar aquesta informació i espais en la proposta global que es presenti, per donar coherència al recorregut per la façana marítima.

3.1. Descripció de la situació del projecte:

- Denominació: Conjunt Urbà de la Façana de Mar
- Situació: La Façana Marítima limita amb el terme de Cubelles a ponent, pel torrent de Santa Maria i la Urbanització de l'Ibersol, i a llevant, amb el terme de Sant Pere de Ribes, a la Punta Llarga dels Colls.
- Data de construcció: Menció de Ça Llacuna a la Carta Pobla de 1274. La urbanització: actual es va iniciar a principis segle XX segons sectors i s'ha anat desenvolupant al llarg del segle XX. Any 1954: construcció del port, el qual també s'ha anat ampliant.
- Autors: Evolució urbanística projectada per diversos autors.
- Tipologia: CU conjunt urbà de diversa índole, des del segle XV al XXI.
- Context: El municipi de Vilanova i la Geltrú es troba a l'extrem sud-est de la comarca del Garraf, limitada al nord i llevant pels últims contraforts del massís del Garraf, oberta a ponent cap al Camp de Tarragona i a la mar Mediterrània. La plana litoral de Vilanova i la Geltrú té una topografia irregular. La part muntanyosa forma part del massís del Garraf. Els espais elevats més importants dins el terme municipal són el Pla de les Palmeres (302 m), la carena de Romagosa (281 m), la Serra de Bonaire (279 m), la Talaia (279 m), el Pla de Jorba (268 m), divisòria entre els termes de Vilanova, Ribes i Canyelles), la Font d'en Bonet (262 m), el Pi Torrat (125 m) i el Juí del Moro (83 m). La plana és constituïda per materials quaternaris, amb algunes clapes del Juràssic i del Cretaci inferior com són el turó de Sant Cristòfol i la Muntanyeta (a llevant), i el turó de Sant Gervasi, el del Sèu, el Racó de Santa Llúcia i el Juí del Moro (a ponent). En altituds superiors trobem formacions calcàries del Cretaci.
- Règim Urbanístic: Planejament Vigent: Pla General d'Ordenació de Vilanova i la Geltrú 2001 / Pla Director urbanístic del sistema Costaner 2004 Classificació: Qualificació: Protecció existent: Pla Especial i Catàleg del Patrimoni Històric-Artístic i Natural de Vilanova i la Geltrú, 1987. Fitxa C -5 / Pla director llei 10/2004
- Règim jurídic: Titularitat: Privada / pública

3.2. Objectius del projecte:

El Patrimoni culturals i natural són els elements que s'han heretat de generacions anteriors i que pertanyen a la comunitat i als individus per ple dret. Aquests elements patrimonials són

així perquè testimonien l'evolució de la ciutat en relació a la cultura, l'art o la protecció del medi natural.

Són elements simbòlics perquè enllacen aquesta herència amb la consideració que la ciutadana actual en fa pel seu valor i significació.

- Posar en valor el patrimoni cultural i natural de la façana marítima com a eina de difusió, memòria i cohesió de la ciutat.
- Fomentar una gestió sostenible de la difusió d'aquest patrimoni cultural i natural de la façana marítima.
- Crear elements identificatius que facilitin la identificació dels elements patrimonials culturals i naturals de la façana marítima.
- Crear una relat coherent i identitari del patrimoni cultural i natural de la façana marítima.
- Els punts de senyalització han de poder abordar el sentit paisatgístic i d'evolució paisatgística de la façana marítima.
- Donar a conèixer el patrimoni natural existent, en figures de protecció ambiental, així com altres espais renaturalitzats i el seu valor en la costa de la ciutat.

3.3. Funcionament del projecte:

La empresa adjudicatària haurà d'incloure en les seves propostes els aspectes d'organització, de funcionament, de proposta i d'execució que tot seguit s'expliciten.

Aspectes organitzatius i de funcionament:

- L'empresa presentarà l'esmentat projecte al Consell Comarcal del Garraf, que serà l'interlocutor amb en quan a la subvenció FEDER.
- L'esmentat organisme designarà un responsable que s'integrarà dins la comissió tècnica
- Amb l'objectiu de vetllar pel projecte i que aquest assoleixi tots els objectius marcats, es crearà una comissió tècnica que vetllarà sobre la idoneïtat, conformitat i validació de la concreció material del projecte. La comissió tècnica estarà formada per:
 - o Representant de l'empresa adjudicatària
 - o Representant de l'Organisme Autònom Víctor Balaguer
 - o Representant de seguiment de projecte Feder, designat per al Consell Comarcal del Garraf.
 - o Representants de l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú (Secció de Medi Ambient, Cultura i/o Projectes)
 - o Personal tècnic de l'ajuntament de VNG que es consideri necessari.
- L'adjudicatari del projecte designarà un responsable qualificat, que actuarà com interlocutor entre l'empresa adjudicatària i la direcció tècnica.
- L'empresa adjudicatària i la direcció tècnica tindran reunions periòdiques per avaluar el desenvolupament del projecte.

3.4. Criteris per a la confecció dels elements materials del projecte.

En aquest apartat s'expliciten les consideracions tècniques necessàries per a desenvolupar el projecte. Aquestes consideracions són orientatives per a realització material de la senyalització, l'App i el material gràfic.

Així, mateix s'expliciten una sèrie de consideracions per al bon desenvolupament del projecte i de les propostes materials que es presentin.

En referència a la senyalització:

- Els elements de senyalització haurà de ser visualment amable i no ha d'agredir l'entorn. respectuosa amb el paisatge urbà i l'entorn.
- La senyalització haurà de complir una funcionalitat de polivalència. És a dir, haurà de contemplar la possibilitat d'incorporar elements informatius nous.
- La senyalització haurà de tenir present que ha de poder-se incorporar tant a espais de medi natural com al casc urbà. Per a aquest motiu, es pot plantejar la possibilitat d'elements de senyalització diferenciats però coherents entre sí.
- Els elements de senyalització haurà de tenir algun símbol identificatiu que l'individualitzi i permeti la seva incorporació tant en el material gràfic com en l'App.
- Determinar el material i el format de la senyalització de cada element i tot els detalls tècnics de la seva instal·lació, que hauran de ser aprovats per la direcció tècnica.
- Els elements de senyalització ha de tenir present la facilitat de manteniment i la facilitat de reposició dels elements deteriorats de la senyalització. Caldrà tenir en compte el vandalisme.
- La presentació de mostres de material, color i tot el que sigui necessari per al correcte desenvolupament i producció de tots els elements gràfics que hauran de ser aprovats per la direcció tècnica.
- Els materials haurà de ser resistents a la intempèrie.
- El disseny unificat coherent amb l'app i la guia.
- Ha de permetre la interacció amb l'app o altres mecanismes, com poden ser les pàgina webs corporatives de l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú i del Consell Comarcal del Garraf.
- No es podran realitzar treballs que causin alteració o produeixin algun desperfecte en alguna part dels edificis o del paisatge natural.
- En cas de produir-se desperfectes durant el muntatge o mal funcionament de les aplicacions, la seva reparació solució anirà a càrrec de l'empresa adjudicatària de muntatge fins el moment de l'acceptació per part de l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú. Aquesta condició no eximeix a l'empresa adjudicatària de futures responsabilitats per la mala qualitat dels materials emprats, mala execució de les instal·lacions, etc.
- El nombre mínim de punts a senyalitzar serà de 11 punts culturals i 6 naturals. Cal veure el detall, i que es contemplen a l'annex 1.
- En el cas de produir-se desperfectes durant la col·locació de la senyalística, aquests aniran a compte i càrrec de l'empresa de muntatge, independentment de qui realitzi la reparació pertinent.

En referència a l'APP.

- Es demanarà la presentació de propostes i tot el que sigui necessari per al correcte desenvolupament i producció de l'aplicació que haurà de ser aprovada per la direcció tècnica.
- Ha de contenir com a mínim una imatge de realitat augmentada que estiguin lligades amb algunes de les senyalitzacions físiques.
- Diferents nivells de lectura: adults i infants, tipus d'interès.
- Disseny unificat amb la guia i les senyalitzacions.
- Compatible amb Android i Apple.
- Manteniment, ampliació, incorporació de materials i actualització senzilles per part de l'Ajuntament.
- Els idiomes emprats seran el català, castellà, anglès i francès.

En referència a la guia impresa:

- L'empresa adjudicatària haurà de determinar el seu format i disseny.

- Es demanarà la presentació de mostres per el seu correcte desenvolupament i producció de tots els elements gràfics que hauran de ser aprovats per la direcció tècnica.
- 12 pàgines a color (1 DIN A 3), es valoraran propostes alternatives de format.
- Idiomes. català, castellà, anglès i francès. La proposta haurà d'incorporar la possibilitat d'estar en diferents idiomes. Per aquest motiu, la proposta pot ser en un sol exemplar o contemplar la possibilitat de diferents exemplars.
- Elements imprescindibles en la guia a nivell de contingut: plànol de la façana marítima on s'indiquin els punts d'interès patrimonial i natural, breu fitxa informativa dels diferents punts que inclogui una fotografia, possibles itineraris a peu i en bici i mínima informació sobre aquests (durada, km, etc).
- Cal tenir en compte l'accessibilitat a nivell de tipografia i disseny.

Consideracions

- Tots els materials utilitzats hauran de complir la normativa aplicable. L'empresa adjudicatària haurà de supeditar-se a la normativa oficial vigent. I a més es tindran en compte les noves normatives que es promulguin durant l'execució del contracte.
- L'adjudicatari estarà obligat a complir amb la normativa de seguretat i higiene en el treball, responsabilitzant-se del seu compliment per part de tots els equips i empreses que participin en el muntatge, estiguin o no integrats directament en l'empresa del contractista.
- L'adjudicatari estarà obligat a presentar una proposta que sigui compatible amb les eines informàtiques de l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú i amb el llibre d'estil corporatiu. A tal efecte, es coordinaran amb el departament de Tecnologies de la Informació de l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú i treballaran sota les indicacions d'aquest departament.
- Tanmateix, l'ajuntament de Vilanova i la Geltrú designarà una direcció tècnica que vetllarà pel compliment dels objectius del projecte i tindrà la capacitat d'aprovar o rebutjar els treballs presentats.
- La propietat dels dissenys aportats seran propietat de l'ajuntament i la institució municipal els podrà utilitzar com cregui convenient en el desenvolupament de senyalització en altres indrets de la ciutat o per fer-ne difusió quan cregui convenient.

4. Termini i durada.

El termini de finalització dels treballs de disseny, producció i subministrament de la senyalització de les rutes naturals, culturals i patrimonials de la façana marítima de Vilanova i la Geltrú, serà de cinc mesos a comptar des de la formalització del contracte.

La instal·lació dels elements físics, serà de dos mesos a partir de l'acceptació de la proposta per part de l'ajuntament de Vilanova i la Geltrú i del Organisme Autònom de la Biblioteca Víctor Balaguer.

L'empresa pot proposar un calendari alternatiu on s'estipulin de forma aproximada les etapes i el temps dedicat a cadascun dels processos descrits en la informació general del projecte.

5. Preu de licitació

El pressupost base de licitació, per tota la durada del contracte, es desglossa d'acord amb els costos directes i indirectes següents:

Concepte	Import total del contracte
----------	----------------------------

Costos directes:

Elements de senyalització	18.698,00 €
Material per imprimir	5.596,00 €
Creació aplicació	19.754,00 €
Total costos directes	44.048,00 €

Costos indirectes:

Despeses generals (13%)	5.726,24 €
Benefici industrial (6%)	2.642,88 €
PRESSUPOST BASE (sense IVA) - VEC	52.417,12 €
IVA	11.007,60 €
Total costos indirectes	19.376,72 €

PRESSUPOST BASE DE LICITACIÓ	63.424,72 €
-------------------------------------	--------------------

Elements desglossats i costos unitaris del pressupost:

1. Elements de senyalització: 18.698,- €

ut	Element tipus faristol d'acer amb resistència millorada a la corrosió (corten) S355J0WP segons UNE-EN 10025-5, o equivalent, format per peça contínua amb perfils laminats en calent tips planxa,. Mesura total desplegada de 130 centímetres (80+40), 40 cm d'amplada i 1 cm de gruix. Inclou un plegat. Inclou ancoratge al terra i mitjans auxiliars per la correcta instal·lació.	17	700	11.900,00€
ut	Placa d'alumini de 20*20 cm amb plec lateral de 2 cm de cantell i plec de suport per aferrar al parament vertical tipus paret o faristol. Inclou vinil de 24*24 cm amb disseny de color facilitat per la promotora. Inclou mitjans auxiliars.	27	220	5.940,00€
	Disseny dels elements			1.128,00€
	TOTAL			18.698,00€

2. Material a imprimir: 5.596,-€

- Disseny: 4.082,- €
- Traducció: 1.514,- €

Perfil professional	hores estimades	preu/hora	honoraris estimats
Disseny	90,71	45	4.081,95 €
Traducció	33,65	45	1.514,25 €

3. Creació d'una App en 4 idiomes que contindrà algun element de realitat augmentada:
19.754 €

- Creació de l'APP: 12.415,-€
- Realitat augmentada: 5.320,-€
- Traducció: 2.019,-€

Perfil professional	hores estimades	preu/hora	honoraris estimats
Creador/a de continguts	248,3	50	12.415,00 €
Informàtic/a	106,4	50	5.320,00 €
Traducció	44,87	45	2.019,15 €

6. Execució del projecte

El projecte es portarà a terme d'acord amb la metodologia de treball explicitada en el punt descripció general del projecte.

6.1 Equip de treball

L'empresa licitadora identificarà en la seva proposta la/les persones que desenvoluparan el projecte i quin rol tindran en l'execució del mateix. A l'oferta caldrà incloure l'historial professional de les persones que participin en el projecte així com el paper que hi desenvoluparan, les seves responsabilitats i l'organització de l'equip de treball.

Un cop adjudicat el projecte, qualsevol canvi en el personal assignat s'haurà de fer garantint que no es perd competitivitat en l'equip i haurà de ser aprovat per escrit per la comissió tècnica creada.

6.2 Planificació, direcció i seguiment del projecte.

A partir de les especificacions proporcionades en aquesta licitació, l'empresa adjudicatària realitzarà l'anàlisi i planificació del projectes des del seu desenvolupament fins a la seva implantació i posada en marxa, així com els terminis de lliurament de cadascuna de les fases. Al final de cadascuna d'aquestes fases, l'equip tècnic de direcció dels organismes públics rebrà tots els productes resultants de la mateixa i hi donarà el vistiplau o indicarà les correccions que es considerin oportunes abans d'iniciar la realització de la fase següent.

El seguiment i control del projecte s'efectuarà sobre les bases següents:

- Seguiment continu de l'evolució del projecte entre l'equip tècnic del projecte i l'adjudicatari.
- Reunions de seguiment i revisions tècniques amb periodicitat quinzenal, entre l'equip tècnic, el responsable assignat per l'adjudicatari i les persones que es considerin convenients pel seu assessorament.
- Visualització de les proves necessaris per verificar la qualitat i el funcionament correcte.
- De cada revisió tècnica l'adjudicatari farà i distribuirà entre tots els i les participants l'acta corresponent.

6.3 Productes a lliurar.

Al llarg del projecte l'adjudicatari anirà lliurant la documentació del mateix que haurà de ser validada per part de l'equip tècnic del projecte. Tota la documentació és lliurarà en català, amb un mínim d'una còpia correctament presentada. Al mateix temps, es lliurarà l'esmentada

documentació en suport físic i/o digital que s'acordi per facilitar el seu tractament i reproducció.

L'adjudicatari lliurarà, com a mínim, la documentació següent:

- Anàlisi funcional de la proposta.
- Propostes i esbossos de disseny gràfic.
- Propostes d'App
- Propostes d'elements identificatius.
- Tractament de les informacions.
- Manuals de funcionament per a l'aplicació.
- Documents de seguiment i gestió del projecte.
- Acta de fi de projecte.

7. Condicions generals de contractació

7.1 Criteris generals.

Totes les ofertes realitzades pels proveïdors, així com els contractes en els que siguin part com a proveïdor, estaran subjectes a les presents Condicions Generals de Contractació que, de no haver estat expressament acceptades amb anterioritat, s'entendran acceptades per la simple presentació de l'oferta vinculada al present plec de condicions i/o per l'acceptació del contracte. Les presents condicions anul·len i deixen sense efecte els acords ja existents anteriorment entre les parts que s'oposin o siguin contradictoris amb les mateixes.

7.2 Preus i forma de pagament.

Els preus inclouen despeses i impostos. Els preus, un cop acceptada l'oferta, no podran sofrir variacions a l'alça per part de l'adjudicatari en cap cas.

Per a l'aprovació definitiva del projecte, si no es troben defectes o mancances en els treballs lliurats, l'equip tècnic de les institucions participants realitzarà en un termini màxim de quinze dies un informe positiu que servirà com a document de recepció i vistiplau del mateix. La garantia començarà a comptar a partir de la data en què es faci la recepció del projecte. Una còpia de l'informe d'aprovació definitiva del projecte es remetrà al Servei corresponent, a fi de considerar el termini de garantia del contracte i donar constància de l'acabament del mateix per a la devolució de les garanties.

7.3 Termini de subministrament.

Els terminis de subministraments facilitats per l'adjudicatari no podran tenir una desviació superior al 15% de la planificació estimada en l'oferta/contracte, sempre que les institucions participants hagin atès puntualment l'acompliment de llurs obligacions econòmiques i hagi facilitat a l'adjudicatari els materials, elements, documentació i, en general, informació que necessiti per a l'execució del contracte.

En cap cas, però, l'execució de tots els treballs no pot excedir del que estipula el contracte.

7.4 Subministrament de tercers.

L'adjudicatari no podrà contractar o subcontractar a tercer els béns o serveis necessaris per a l'execució del contracte sense el consentiment exprés de les institucions participants.

7.5 Suport i garantia.

Durant el termini d'execució del projecte i durant el primer any posterior a la finalització de dita fase, l'adjudicatari garanteix la reparació sense cap cost de qualsevol defecte de programari de l'App o de la instal·lació, o de materials inadequats com a resultat de no ajustar-se a les especificacions acordades.

L'adjudicatari haurà d'introduir solucions definitives, i en cap cas s'acceptaran solucions temporals i/o limitacions en la producció d'errors.

7.6 Confidencialitat.

Les dues parts s'obliguen a tractar de manera confidencial i a no divulgar a tercers les dades, la documentació i la informació de l'altra part. Els deures de secret i no difusió subsistiran fins i tot quan hagin finalitzat les relacions contractuals mútues.

L'adjudicatari es compromet a guardar el més absolut secret sobre tota la informació a la qual tingui accés en compliment d'aquest contracte, especialment la de caràcter personal, i a subministrar-la sols a personal autoritzat de les institucions participants en la licitació. Aquest compromís afecta tant a les dades que estan en documents en paper, com en qualsevol tipus de suport electrònic, magnètic, analògic o digital, així com aquelles que s'obtinguin per mitjans telemàtics. En cap cas podrà copiar, utilitzar amb una finalitat diferent a la que figura en aquest plec o cedir a tercers, ni tan sols per a la seva conservació, les dades o els arxius.

De la mateixa manera, i per que fa a la informació que cadascuna de les parts rebi de l'altra com "Informació confidencial", les dues parts es comprometen mútuament a retornar-la, esborrar-la o destruir-la, de la manera que indiqui l'altre part per escrit i sigui quin sigui el mitjà en el que està enregistrat.

L'adjudicatari aportarà una memòria descriptiva de les mesures que adoptaran per assegurar la disponibilitat, confidencialitat i integritat de les dades manegades i de la documentació facilitada.

L'adjudicatari quedarà obligat al compliment del que disposa la Llei orgànica de regulació del tractament de dades de caràcter personal.

7.7 Règim Laboral.

La relació entre les parts que firmen aquest contracte no generarà cap vincle funcional o laboral entre les institucions participant i els empleats de l'adjudicatari encarregats de l'execució del projecte, malgrat eventualment hagin de prestar els seus serveis en el domicili social del primer.

Tot el personal de l'adjudicatari que presti serveis a les institucions participants en el projecte és contractat per l'adjudicatari, circumstància a acreditar en cas necessari mitjançant els documents del TC-2 corresponents o bé amb el document que acrediti l'alta a la Seguretat Social.

L'adjudicatari es compromet a què l'equip de treball adscrit als serveis contractats i les persones que l'integrin: tingui la qualificació i les dimensions adequades per fer els treballs aquí acordats coneix el contingut del pacte de confidencialitat d'aquest acord i la seva obligació de respectar-lo personalment.

7.8 Lloc de treball.

L'equip de desenvolupament del projecte realitzarà la seva feina indistintament en les oficines de l'adjudicatari o en les instal·lacions de les institucions participants en funció de les necessitats i sense cap cost addicional.

7.9 Dret d'Ús i de propietat intel·lectual.

Tots els drets de propietat intel·lectual dels productes desenvolupats per part de l'adjudicatari per a les institucions participants en el projecte a l'empara del present contracte, incloent-hi de forma enunciativa però no limitativa, programari, codi font, dissenys, anàlisi, documentació, ofertes, material de preparació, etc., seran propietat de l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú i de l'Organisme Autònom Víctor Balaguer.

A aquestes organitzacions públiques els correspondran, en exclusiva, tots els drets d'explotació, ús, reproducció, transformació i distribució dels productes.

L'adjudicatari no podrà conservar, obtenir còpia ni facilitar a tercers cap d'aquests productes sense l'autorització expressa de les institucions participants, que la concedirà quan ho cregui oportú a petició formal de l'adjudicatari indicant la finalitat.

L'adjudicatari no podrà imprimir el seu logotip, nom i adreça en els productes subministrats, en els crèdits, a peu del producte i/o en l'embalatge, sense que les institucions participants donin autorització expressa.

L'adjudicatari no podrà utilitzar amb finalitat promocional i/o comercial els productes desenvolupats per les institucions participants sense que aquestes hi doni autorització expressa.

Quant a possibles millores evolutives o d'adaptació futures, les institucions participants tindran llibertat total per fer-les pel seu compte o per mitjà de tercers.

ANNEX 1. Elements naturals, culturals i patrimonials a senyalitzar.

- Antic Pòsit de Pescadors – Recursos pesquers i sostenibilitat
- Balcó arquitectura marinera “Cal Mà de la Fassina”
- Camara del Tint
- Camí Ramader de Marina o de la Carrerada
- Casa del Mar
- Costes del Garraf
- Desembocadura del Torrent de Sant Joan – Espai Birding – Aus costaneres i espècies protegides.
- Desembocadura torrent de Sant Joan – Platja de Ribes Roges
- Els camins històrics.
- Ermita de Sant Cristòfol
- Escultura Pasífae + Espai Costes del Garraf, espai protegit.
- Espai Far
- Espai marí de les Costes del Garraf
- Espai protegit Els Colls Miralpeix, Xarxa Natura 2000.
- Jaciment arqueològic de Darró
- Molí de Mar + Evolució del paisatge en la costa
- Moll de pescadors – Recursos naturals marítims i sostenibilitat.
- Monument a Francesc Macià
- Monument al Pescador
- Monument Lluís Companys
- Nius de metralladores i defenses antiaèries del sector Miramar + el relleu litoral de la costa vilanovina.
- Paisatge litoral
- Parc de Ribes Roges, monument a Antoni Gaudi.
- Passeig del Carme
- Platja de la República
- Platja del Far
- Platja del Far i renaturalització dunar
- Platja Llarga
- Torre Blava
- Ubicació de la taberna marinera El Rossegall (Josep Maria de Sagarra, Junoy)
- Urbanització Ribes Roges i biodiversitat a la ciutat + arbres singulars de la façana marítima)
- Xalet del Nin + Espai natural de l’Ortoll

Més enllà d’aquests elements hi ha altres punts d’interès, que tot i que no estiguin senyalitzats de la mateixa manera, caldrà esmentar, tant en els suports d’informació físics que es dissenyin com en la informació digital.

- Cases dels obrers al carrer de Conxita Soler. En relació a l’antiga fàbrica de Mar (Vilanova Port).
- Edifici de calderes de la Pirelli, com a testimoni de l’antiga fàbrica que ocupava gran part del barri.
- Escultura Ariadna en el cercle.
- Església parroquial de la Immaculada Concepció (església de Mar) amb les pintures murals del pintor Alexandre de Cabanyes i de Martí Torrents.

Diversos punts descrits en la planificació, han de permetre una mirada múltiple de diferents aspectes: culturals, històrics, ambientals, paisatgístics.. de forma que el “relat” en aquests indrets abordi de forma integral els aspectes i continguts d’interès. Es demana un tracte especial paisatgístic també i d’interpretació de l’entorn proper al punt d’interès. (p.ex. Escultura Pasifae permet alhora de tractar el monument en sí, fer una mirada al mar i entorn de la costa vilanovina de d’una vessant ambiental i paisatgística).

ANNEX 2. Els Espais Naturals i d'interès a la façana marítima. Patrimoni Natural.

Vilanova i la Geltrú està envoltada per diversos punts d'interès ambiental i natural, i com municipi costaner disposa d'una ric i variat conjunt d'habitats, ecosistemes i espais d'interès natural associats. A continuació es citen els diversos punts d'interès natural que conformen aquest territori singular mediterrani, a nivell més global i local.

1. Costes del Garraf

Costes del Garraf és un espai terrestre i marí que forma part dels massissos inclosos a la Xarxa Natura 2000 de les Serres Centrals Litorals, Els espais inclosos a la Xarxa Natura 2000 també són Lloc d'Importància Comunitària (LIC) i Zona d'Especial Protecció per a les Aus (ZEPA).

La interconnexió d'aquest espai té un sentit ecosistèmic interconnectat entre aquests diversos espais territorials de la comarca: com és la Riera de Ribes, l'espai protegit de Colls i Miralpeix, l'espai protegit de Platja Llarga (a Vilanova i la Geltrú, al sector denominat Prat de Vilanova), la Desembocadura del Foix (a Cubelles), i l'espai marí costes del Garraf

Destaquem que els COLLS I MIRALPEIX és un espai d'Interès Natural i una de les zones amb una major superfície sense urbanitzar del litoral entre Barcelona i Tarragona. Forma part de la Xarxa Natura 2000. En l'àmbit terrestre, Colls i Miralpeix s'ubica entre els municipis de Vilanova i la Geltrú, Sant Pere de Ribes i Sitges.

L'espai està conformat per mosaic de valls i un aflorament rocós ocupat per conreus i boscos, amb un bosc litoral mediterrani peculiar.

Platja Llarga, a Vilanova i la Geltrú.

És un espai inclòs en l'Inventari de les Zones Humides de Catalunya. Forma part d'una antiga zona **'aiguamolls i dunes** litorals del delta del riu Foix i és de les darreres zona natural que resta de l'antic delta del riu. En destaquen les comunitats vegetals dunars, el salicornar i els canyissars. És un espai clau per les aus en el seu pas migratori. Aquest espai està en procés de restauració ambiental. Disposava de un Pla Especial de protecció ambiental. Hi ha diferents espècies i hàbitats d'interès ambiental.

Platja Llarga constitueix un espai d'unes 10 hectàrees situat a l'extrem sud del terme municipal de Vilanova i la Geltrú. Forma part d'una antiga zona d'aiguamolls i dunes litorals presents a la zona del delta del riu Foix coneguda amb el nom d' "El Prat". Aquest espai és l'última zona natural que resta de l'antic delta del riu i és, amb la platja dels Muntanyans de Torredembarra, l'únic espai litoral d'aquestes cara característiques al llarg de la costa entre el Delta de l'Ebre i el Delta del Llobregat.

És una de les darreres zones de la línia costanera sense urbanitzar, tot i la pressió que ha experimentat al llarg dels anys. Platja Llarga és un espai estratègic dins el conjunt d'àrees naturals que preserva el Consorci Colls i Miralpeix Costa del Garraf, en el marc de la recomanació europea sobre gestió integrada de les zones costaneres. En el territori comprès entre les zones humides del Delta del Llobregat i la platja de Torredembarra, uns 50 quilòmetres de costa, Platja Llarga esdevé el principal espai sorrenc sense urbanitzar amb comunitats florístiques i faunístiques naturals de zones humides i plans costaners hipersalins. És lloc de repòs i alimentació de diverses espècies migratòries d'ocells.

Avui, l'espai de Platja Llarga es troba en procés de recuperació i restauració naturalística, amb l'objectiu de preservar el paisatge agrari mediterrani i dels antics aiguamolls litorals cada cop més difícils de trobar. En el marc d'aquest procés, s'està elaborant un projecte de restauració de l'espai, inclòs també dins de les línies de subvenció del FEDER Eix 6 gestionat pel Consell Comarcal del Garraf, amb els diversos municipis implicats.

Els sectors adjacents a la Platja, anomenats la Millera, el Prat de l'Escarrer i l'extrem occidental de l'Ortoll, formaven part també de l'antiga llacuna del Prat i conserven restes de llacunes, canyissars i camps de conreu. En un futur proper caldrà preservar el conjunt d'aquest àmbit com un espai natural protegit que constituirà una mostra del paisatge agrari mediterrani i dels antics aiguamolls litorals, avui molt difícils de trobar a tot el litoral.

Hi ha diferents espècies i hàbitats d'interès ambiental, a destacar el corriol camanegre, els espais de salicornià i és hàbitat també de la tortuga babaua.

Espai marí Costes Garraf

L'espai marí es caracteritza per fons plans i sorrencs que s'alternen amb afloraments rocosos de naturalesa calcària, així com canons submarins. A destacar els alguers o prats de posidonia formats per fanerògames marines (*Posidonia oceanica* i *Cymodocea nodosa*). És un hàbitat protegit que proporciona refugi i zona de reproducció a molts peixos i invertebrats. L'àrea marina és rica en pesca. Hi destaca la presència del Rorqual Marí en el seu pas migratori fins al mar de Ligúria, així com d'altres cetacis.

La importància pesquera de la costa vilanovina està íntimament lligada a aquesta riquesa litoral i submarina, que confereix a l'activitat pesquera de Vilanova de recursos. La compatibilitat i gestió adequada dels recursos naturals té una repercussió directa amb la preservació d'aquest espai marí singular i de la potenciació i conservació de la seva biodiversitat.

Els espais del Litoral del Garraf són espais naturals d'alt valor ambiental. Espais forestals arran de mar amb garrigues, brolles, pinedes, matollars; un patrimoni geològic de costa abrupta amb platges, cales, coves, esquerdes, falles, penya-segats (ex. Bufadors), amb espais de dunes i canyissars o deltaics a la desembocadura del Foix, i uns fons marins d'elevat interès amb les praderies de Posidònia oceànica, Cymodocea nodosa. Petits mamífers, amfibis, rèptils, ratpenats i aus conformen una important diversitat faunística; especialment rellevant en el cas de les aus, amb presència de la baladriga balear, corb marí emplomallat, baladriga cendrosa, ocell de tempesta, gavina corsa, gavina capnegra, xatrac becllarg, etc.

Espais agrícoles de vinyes i conreus herbacis; camins de ronda, senders i grans recorreguts, la Ermita medieval de la Mare de Deu de Gràcia i les restes del Castell medieval de Miralpeix o la Cova avenc del gegant amb la troballa de la mandíbula del Neandertal, passant pel Far i el port de Vilanova, donen a aquest litoral una singularitat especial.

Costes del Garraf, és una àrea d'especial rellevància per a l'alimentació de les comunitats d'aus marines del Delta del Llobregat, del Delta de l'Ebre i fins i tot de la baladriga mediterrània que cria a les Illes Balears. Així mateix, és un àrea important per a les aus de descans en els períodes migratoris.

Desembocadura del Torrent de Sant Joan Platja de Ribes Roges

Vilanova i la Geltrú també compta amb espais renaturalitzats, des de la façana marítima d'Adarró a la Platja del far (o de la Farola), s'han transformat en els darrers dos anys les platges d'ús públic, transformant-se en nous espais litorals on s'han realitzat actuacions de

renaturalització, promoció d'hàbitats litorals, millora paisatgística i protecció d'espècies protegides.

La desembocadura del Torrent de Sant Joan ha estat recentment renaturalitzat i s'ha protegit una zona que ha de servir perquè espècies protegides com el corriol camanegre, espècie protegida, puguin realitzar la posta d'ous sense cap tipus de perill, així com perquè les diferents aus migratòries que sobrevolen el Garraf puguin aturar-se en aquest espai durant el transcurs del seu trajecte. En referència a la vegetació, està tota formada per espècies autòctones de platja com són els joncs.

En l'espai del torrent de Sant Joan s'ha habilitat al Parc de Ribes Roges d'un espai anomenat "ESPAI BIRDING", per l'albirament d'aus peculiars i d'interès.

Els visitants de la façana marítima han de poder tenir la percepció i la informació d'aquestes "noves platges", més enllà dels usos recreatius, lúdics, esportius, etc., que s'hi duen a terme, l'actual pla de senyalització ha de poder incidir en aquest aspecte de forma rellevant. Igualment, la mirada de l'itinerari ver el mar, amb aquesta visió ambiental i natural, és fonamental per entendre la història local.

Platja del Far (o de la Farola)

Aquesta platja s'ha transformat al llarg dels anys fruit de la dinàmica de sorra i l'existència i creació d'infraestructures com el Port.

Actualment s'han renaturalitzat les dunes i aportat un seguit de vegetació, la qual està evolucionant favorablement, que ha transformat el paisatge anterior, i aporta també altres serveis ecosistèmics, així com una revalorització paisatgística i un espai de major qualitat ambiental.

Des d'aquest punt es pot observar àmpliament la muntanyeta i els Colls-Miralpeix, espais naturals protegits, amb una bellesa paisatgística i uns valors intrínsecs ambientals singulars, així com la costa vers llevant.

Platja de la República.

La platja de la República resta als peus del turó de Sant Gervasi on es troba l'ermita de Sant Gervasi d'estil barroc i on hi havia un antic fortí que a finals del S. XVIII defensava la costa. Aquell fortí es va enderrocar i a principis del S. XX es va construir el senyorial Xalet de Miramar, popularment conegut com a Xalet del Nin, on es preveu que s'hi ubiqui un espai privilegiat.

La República està ubicada en un entorn residencial, de pendent suau i sorra fina, pel seu extrem nord limita amb la platja d'Adarró i per l'extrem sud amb la platja de Sant Gervasi. Té una llargada de 140 metres, una amplada mitjana de 40 metres i una superfície total en sorra d'uns 5.000 m².

La platja és accessible des de qualsevol punt de la ciutat ja sigui a peu, en vehicle propi, en bus urbà o en trenet turístic durant la temporada d'estiu. La façana marítima compta amb aparcament regulat (zona blava).

2. Paisatge litoral

Com hem citat anteriorment al litoral de Vilanova i la Geltrú i del Garraf hi ha una gran diversitat d'espais costaners: els penya-segats dels Colls-Miralpeix (espai de la Xarxa Natura 2000), les platges de sorra fina de la platja del Far, Ribes Roges, Adarró i Aiguadolç, la

desembocadura del torrent de Sant Joan o la platja Llarga, un espai natural protegit de sorral i aiguamolls costaners.

Mar endins hi ha l'espai protegit Costa del Garraf Xarxa Natura 2000, amb les praderies de fanerògames marines i el pas migratori del rorqual comú. Tots aquests espais estan interconnectats amb d'altres com el Parc del Garraf, el Parc del Foix, el riu Foix, la riera de Ribes..., els quals formen una veritable anella verda natural.

Evolució del paisatge.

El nostre litoral no ha estat sempre igual. En gairebé un segle la costa vilanovina ha canviat notablement, sobretot a partir de la construcció del port, l'any 1954, amb cúmul de sorra a llevant i a ponent. La urbanització, l'alteració dels sediments portats pels rius i les infraestructures litorals, juntament amb el canvi climàtic, han modificat les dinàmiques litorals d'aportació de sorra a la costa. De forma natural la sorra arriba a les platges procedents de rius, torrents i sobretot a través dels corrents marítics.

Una mirada de l'evolució del paisatge tindrà un interès peculiar per entendre la nostra façana litoral actual, des d'un abordatge múltiple; social, històric, ambiental i natural, etc.

Interpretar l'evolució del paisatge i de la façana marítima, fruit de un seguit de canvis del medi provocats tant per factors naturals com humans (pex. la creació del port esdevé un punt d'inflexió en la morfologia de la façana marítima, associada a un seguit de canvis en la dinàmica de les sorres al llarg de la costa).

Diversos punts descrits en la planificació, han de permetre una mirada múltiple de diferents aspectes: culturals, històrics, ambientals, paisatgístics.. de forma que el "relat" en aquests indrets abordi de forma integral els aspectes i continguts. Es demana un tracte especial paisatgístic també i d'interpretació de l'entorn proper al punt d'interès. Pex. El monument de la Pasifae permet alhora de tractar el monument en sí, fer una mirada al mar i entorn de la costa vilanovina de d'una vessant ambiental.

3. Els camins històrics i el patrimoni

Destaquem també tots aquells camins històrics i rutes d'interès que vinculen la façana marítima de Vilanova vers el territori terra endins, i també en la comunicació litoral.

En concret els camins de ronda, en el que caldrà també recuperar la nomenclatura local i els camins de transhumància o ramaders.

Camins de ronda o camins de mar

La façana marítima, és també un traçat d'un itinerari per la costa, conegut també com els camins de Ronda, camins històrics que connectaven el litoral i les seves poblacions, activitats, i que servien de zones de pas, intercanvi o mercadeig (i contraban) per via marítima. Com a camí actual encara molt utilitzat és el camí denominat dels Colls que enfila des de la pujada del Far i ermita de Sant Cristòfol vers els Colls-Miralpeix

Carrerada Reial o Camí de marina

Vilanova i la Geltrú disposa de diversos camins ramaders, entre els quals destaca el mil·lenari [camí ramader de Marina](#) o també anomenat de la Carrerada Reial de la Cerdanya, que històricament comunicava el Gran Penedès i el litoral vilanoví amb la Cerdanya. El camí s'ha

recuperat en tot el seu tram, i connecta els Pirineus amb el mar de Vilanova i la Geltrú al Garraf, passant per la Cerdanya, l'Alt Berguedà, el Lluçanès, el Bages, Montserrat, l'Alt Penedès i el Garraf. És un camí que transcorre per la carena de la muntanya essent alhora inici i final del camí històric ramader, amb transhumància per tot Catalunya i l'actual França.

Les accions de recuperació es van iniciar per part de l'entitat de Garraf Coopera, començant amb la recuperació del mil·lenari camí d'Adarró que fa dècades havia desaparegut sota la vegetació i les pedres caigudes dels marges de pedra seca. Actualment, l'Ajuntament recolza a entitats locals en diverses i variades accions de millora en el territori ambientals i de sensibilització, amb objectius de recuperació i revalorització del camí ramader de Marina en el seu pas per Vilanova i la Geltrú i la promoció dels seus valors patrimonials, ambientals i socials.

Un dels punts d'inici del Camí ramader de Marina s'inicia en la platja i Adarró i s'enfila endins de l'espai de l'Ortoll, travessant diversos camins que han estat recentment recuperats i revaloritzats. Fa dècades havia desaparegut sota la vegetació i les pedres caigudes dels marges de pedra seca.

ANNEX 3. Els Espais culturals i patrimonials i d'interès a la façana marítima. **Patrimoni Cultural.**

Quan l'any 1274 el rei Jaume I va atorgar la "Carta de Població" va fer extensius els privilegis no tan sols als que anessin a poblar la Vila Nova de Cubelles, sinó també als que anessin a l'altra poblat que s'estava creant a prop de la mar en el lloc anomenat Ça Llacuna. Aquest poblat correspon a l'actual barri de la Marina que és tan o més antic que la mateixa Vilanova.

Els nuclis de la Geltrú i de Vilanova de Cubelles es comunicaven amb la baix a mar per alguns camins que discorrien per una zona totalment despoblada entre hortes: el **Camí Xic** (actual carrer Llibertat i carrer del Gas) i el **Camí Gran** (actual carrer de Ferrer Vidal), aquest últim més recent, però que sortien tots dos de la Plaça de Soler i Gustems o Plaça dels Carros i que anaven fins a la platja seguint direccions divergents. També existia el **Camí de Sant Cristòfol**, que sortia des de la Geltrú (de l'actual Plaça Lledoners).

Documentat ja des de principis del segle XV el Barri de la Marina va anar creixent fins a convertir-se en un arrenclament de botigues de mariners, magatzems de boters i cases de pescadors. Les botigues, documentades des de l'any 1407, eren els magatzems on els pescadors guardaven els ormeigs de pesca.

La façana marítima d'est a oest:

El **Xalet del Nin**, obra de l'arquitecte vilanoví Josep Font i Gumà, fou construït l'any 1913 per Joan Ferrer Nin. Situat al turó de Sant Gervasi conserva als seus jardins **l'Ermita de Sant Gervasi**, capella del segle XVI que ha donat el nom a tot l'entorn natural: el turó, el camí i la platja.

En el **jaciment ibèric de Darró** trobem els vestigis més remots de la vila. El poblat, habitat pels ibers de l'ètnia dels cossetans entre els segles V i I a.C., disposava d'un port marítim des d'on s'exportaven ceràmiques cap a altres punts de la Mediterrània. Entre el s. I a.C. i V d.C. va esdevenir vil·la romana, situada dins del territori de la colònia Tàrraco.

Baixant a la platja i mirant a la dreta es pot observar un dels **nius de metralladora** construïts durant la Guerra Civil per protegir Vilanova des del mar. Actualment aquells que es conserven formen part de la *Ruta de Defensa de Costes*, un dels itineraris pels espais de la Guerra Civil senyalitzats al territori del Penedès.

L'Escultura **Pasífae**, obra de l'escultor vilanoví Òscar Estruga de l'any 1991, recrea el mite grec del Minotaure i juntament amb l'escultura del mateix autor, **Ariadna en el cercle**, ubicada a la plaça dels Boleranys (ara en procés de restauració), fa un homenatge al naixement d'Europa i de la Mediterrània.

Al **Passeig de Ribes Roges**, terme que fa referència al tipus de terreny de gredes argiloses de color ocre vermellós que antigament es trobava conreat d'oliveres i vorejat d'atzavares, ben a prop de mar, es va crear, entre els anys 1910 i 1912, un **projecte de ciutat jardí** amb un conjunt d'onze cases d'estiueig. Es tractava d'una inversió que feia la institució benèfica, *l'Empar de Cegues de Santa Llúcia*, presidit per Anna Raventós de Saurí, promotora del projecte, per aconseguir beneficis amb la seva venda i destinar-los al sosteniment de l'entitat benèfica. Els terrenys havien estat cedits per la vilanovina Marcel·lina Jacas i Salom.

Al Passeig de Ribes Roges es situa el **Parc de Ribes Roges**, creat l'any 1985, un espai amb instal·lacions esportives i jardins, que exposa l'obra escultòrica de Salvador Aulèstia i Vázquez, **Un sitial per a Gaudí** (original del 1969 i restaurada l'any 2021), un homenatge a l'arquitecte Antoni Gaudí.

Al costat trobem la **Torre Blava**, una torre de vigilància construïda durant la tercera guerra carlina que l'artista Josep Guinovart va reconvertir en espai artístic dedicat al mar i a la seva gent. L'any 1912 se li adossaren una sèrie de dependències habilitant-lo com a balneari marítim i lloc d'esbarjo.

En aquest punt comença el **passeig del Carme**, un dels punt d'oci de la ciutat amb terrasses i restaurants, que es va començar a urbanitzar l'any 1904 amb les primeres residències d'estiuejants que s'edificaren a la platja.

El carrer de Josep Ferrer Vidal -anomenat popularment el **Camí Gran**- comunicava la vila amb baix a mar i va dividir la façana marítima en dos trams de passeigs, el Passeig d'Àngel Guimerà i el de la Mare de Déu del Carme.

Entre aquest punt i l'actual Rambla es va instal·lar la **Fàbrica de Mar** (1848), fundada per Josep Ferrer i Vidal i més amunt, al carrer de Conxita Soler, els **habitatges dels treballadors**. El negoci d'ultramar va permetre la industrialització de la ciutat i de baix a mar, fent de Vilanova i la Geltrú un dels principals nuclis industrials del país.

Iniciada l'any 1815 la construcció de La Rambla s'allargarà fins l'any 1957 quan arriba al Passeig Marítim. La presideix l'obra de l'artista Josep Mª Subirachs. El monument en pedra travertí representa el bust del primer president de la Generalitat de Catalunya durant la II República, **Francesc Macià i Llussà**, nascut a Vilanova i la Geltrú.

A partir d'aquí comença el sector més mariner de la vila, on destaca el **Pòsit de Pescadors**, conegut com la Casa del Mar, amb façana amb tres grans finestrals i quatre plafons ceràmics de temàtica marinera i pintures de l'artista Martí Torrents al seu interior. Constitueix un punt de referència per a la gent de mar. Des de la cruïlla amb el carrer del Gas es veu la **Parròquia de la Immaculada Concepció**, coneguda com l'església de mar.

El **carrer del Gas** (Camí Xic) s'anomena així perquè l'any 1854 s'hi construí una instal·lació productora de gas -per a la il·luminació de la fàbrica de Mar-.

Continuant pel passeig el **Cal Mà de la Fassina** és una casa típica de pescadors amb un gran balcó porxat que servia d'aixopluc als pescadors i mariners. És l'únic exemplar conservat d'un conjunt d'arquitectura marinera que hi havia a primera línia de platja.

El **Pòsit Vell**, ara Centre Cívic de Mar, és una mostra del caràcter sindicalista que sempre ha caracteritzat als pescadors i mariners. A la planta baixa, entrant pel Carrer Carlets, es conserva **l'Espai del Tint o Tenyidor**, un local de la Confraria de Pescadors on es tintaven les xarxes per allargar-ne la seva durabilitat.

Al carrer Carlets hi havia instal·lat les **drassanes Astilleros Morató** on es van construir diferents tipus d'embarcacions de pesca. En Jaume Morató va reconvertir la seva empresa en Drassanes i Disseny, S.A. Dradissa, l'any 1985.

A l'altre banda del **carrer dels Boters**. -que recorda la gran quantitat de boters que es dedicaren a construir bótes de fusta pel transport dels vins, licors i aiguardents, ubicats al barri mariner, entre els segles XVII i XIX-, hi havia la **taberna "El Rossegall"**. Als anys cinquanta un grup de pescadors es trobaven a la platja per pescar el rossegall, un antic tipus d'art mariner avui desaparegut. Amb la pesca feta es reunien en una petita botiga per fer-ne un bon ranxo mariner. En aquest espai, decorat en un estil mariner pel pintor vilanoví Martí Torrents i Brunet, a l'estiu s'improvisaven activitats diverses a l'aire lliure com concursos de cant, recitals de poesia, titelles, guitarristes i hi feien cap vilanovins com Enric C. Ricart, Alexandre de Cabanyes, Joan Rius i Vila o Francesc Montserrat entre d'altres. La seva popularitat va traspasar fronteres i s'hi van congreguar intel·lectuals destacats del moment, com el periodista del *Correo Catalán*, Ricard Suñé, l'escultor Joan Rebull, o el poeta Josep Mª de Sagarra.

Davant, a la Plaça del port, destaca el **Monument al Pescador**, de Miquel Oslé Saéz de Medrano de l'any 1987, un homenatge als pescadors de la platja de Vilanova i la Geltrú.

El **carrer de la Fassina** ens remet a un esplendorós passat comercial de la platja de Vilanova. Les fassines eren establiments dedicats a la destil·lació de vins, licors i aiguardents que, provinents del Penedès i Garraf, eren exportats amb bótes cap als mercats americans i europeus. Al cadastre de l'any 1739 es troben registrades un total de deu fassines. Cal recordar la darrera fassina que hi va haver a baix a mar, la fassina de "Cal Xixo", que fou enderrocada l'any 1966 quan es va prolongar el carrer de Carlets.

Seguint pel passeig Marítim arribem a la plaça del Port i al **moll de pescadors del port de Vilanova i la Geltrú**, un dels més importants de Catalunya. És interessant observar l'arribada de les barques a port, cap les 8 del matí i cap a les 3 de la tarda. Destaca l'edifici de la llotja de peix amb la sala de subhasta, la fàbrica de gel i les oficines de la Confraria de pescadors.

Travessant el pont del torrent de la Piera, al peu de la pujada de Sant Cristòfol i situat a l'emblemàtic Far de Sant Cristòfol o la Farola, com es coneix popularment, hi ha l'**Espai Far**. És un centre museístic que mostra el ric patrimoni mariner vilanoví. Des d'aquí es veuen les restes de l'antic **Molí de Mar**, molí fariner del segle XVIII que pretenia aprofitar la força de les onades. Pujant el turonet entre un conjunt de cases noucentistes (1920) s'arriba a l'**ermita de Sant Cristòfol**, original del segle XIII, al costat de la qual visqué i morí el filòsof i escriptor Eugeni d'Ors.

Altres elements:

La **Parròquia de la Immaculada Concepció**, l'església per a la gent de mar, és obra de l'arquitecte barceloní Josep Simó Fontcuberta, i la primera pedra fou beneïda el maig de 1854 i les obres finalitzaren l'any 1858. Després de restar tancada durant uns anys es va portar a terme la seva restauració per part de l'arquitecte Bonaventura Pollés i Vivó i es va reobrir l'any 1891 amb l'afegit de la torre-campanar. Durant la Guerra Civil fou saquejada i només es conservaren les pintures del cambril del pintor Sugrañes del segle XIX i la imatge de la patrona. Els anys cinquanta l'església va ser restaurada i la reforma va incloure les pintures de l'absis, enllestides l'any 1952 per Alexandre de Cabanyes, i les de la nau i el cor, obra de Martí Torrents, l'any 1954.

La **Fàbrica de Mar** (1848) era una fàbrica tèxtil, que abastava els terrenys que hi havia entre el Camí Xic i el camí Gran, que s'uniren en edificar la fàbrica, pel carrer de Soler. L'any 1853 va multiplicar la maquinària i per poder treballar més hores va instal·lar el gas per a l'enllumenat

de la fàbrica a l'actual carrer del Gas. A partir de 1855 el gas que s'hi produïa servirà també per il·luminar els principals carrers de la vila, sent Vilanova i la Geltrú la tercera ciutat catalana en gaudir d'enllumenat públic amb gas. Malgrat tot, el propi barri de mar no es va beneficiar de la instal·lació de fanals de gas fins el març de 1885. Hi treballava gent de tota Vilanova però la majoria eren dones de pescadors, nens i nenes. L'any 1916 la fàbrica va patir un gran incendi, a causa d'un llamp, que va destrossar la meitat de l'edifici. Tot i així la fàbrica va continuar la seva activitat fins que l'any 1935 va tancar definitivament les seves portes. L'any 1861 seria la quarta fàbrica de l'Estat en nombre de telers mecànics.

Cases dels treballadors de la Fàbrica de Mar (1853). Habitatges de Josefa Soler i Serra. El carrer de Conxita Soler (esposa de Josep Ferrer Vidal) -anomenat carrer de Soler a partir de 1857- es va formar a partir de 1840, paral·lelament a la construcció de la Fàbrica de Mar. Foren construïdes pel mestre d'obres Josep Feliu i Marcos per encàrrec de Josefa Soler i Serra (sogre de Josep Ferrer Vidal). Al Plano General de Villanueva y Geltrú de 1876, apareix dibuixada la renglera completa de cases, una petita part d'elles afectades pel perllongament de la rambla de la Pau. L'enderroc d'aquestes es va realitzar l'any 1897. Posteriorment, a la dècada de 1970, es van enderrocar unes altres per aixecar un edifici, cantonada amb la rambla de la Pau.

Edifici de les Calderes de la fàbrica Pirelli. Fundada l'any 1902 fou una gran font de treball per al proletariat de la comarca. Arriba a Vilanova i la Geltrú en un moment de decadència econòmica i social important: crisi financera, plaga de la fil·loxera, pèrdua dels mercats colonials per a les empreses tèxtils, fallida de diverses empreses ferroviàries i significarà el primer intent seriós de diversificació industrial a aquesta ciutat, després de mig segle de procés industrialitzador basat en el tèxtil. Fou la primera empresa de capital forà, és a dir, una multinacional, que s'instal·lava a Vilanova.

ANNEX 4. Defenses costaneres de Vilanova i la Geltrú.

Introducció

Els diferents vestigis de la Guerra Civil que es troben al terme municipal de Vilanova i la Geltrú van ser construïts durant el període que va transcórrer la Guerra Civil espanyola (1936-1939). Es poden diferenciar dos tipus d'elements diferents: els nius de metralladores del litoral i els refugis antiaeris. Els primers formaven part de la fortificació que es va fer a tota la costa catalana en previsió d'un hipotètic desembarcament de tropes franquistes. Els segons elements en canvi tenien l'objectiu de donar refugi i aixopluc a la població civil davant dels bombardeigs aeris que va haver de patir la ciutat durant la guerra.

Context històric

Les primeres construccions defensives més sòlides que es van realitzar a Catalunya i de caràcter més permanent van ser les fortificacions relacionades amb la defensa de la costa, sobretot en resposta del bombardeig naval que va realitzar el creuer franquista *Canarias* el 30 d'octubre de 1936 a la badia de Roses. Aquest atac naval va provocar un pànic generalitzat a tota la costa catalana davant de la primera agressió que rebia la rereguarda catalana i sobretot per la possibilitat d'un desembarcament de tropes franquistes a qualsevol punt del litoral català.

De fet, el precedent d'un hipotètic desembarcament existia des d'uns mesos abans a aquest atac quan a l'agost del 1936 tropes republicanes procedents de Catalunya i València van desembarcar a Eivissa i Mallorca en una operació ràpida per intentar aconseguir les illes per la causa republicana després de que hagués triomfat la revolta militar en ambdues. L'escassa vigilància franquista de la costa de les illes va fer que l'operació de desembarcament republicà fos un èxit, acció que es va traduir en la recuperació de l'illa d'Eivissa. Però en canvi, la desorganització republicana i l'ajuda italiana que van rebre les tropes franquistes, unida a la tenacitat d'aquestes en mantenir les seves posicions va fer que l'operació de Mallorca acabés en una desfeta pels republicans i deixant en poder dels sollevats novament les illes d'Eivissa i Mallorca.

Així per tant, i en vista que tropes franquistes poguessin realitzar un desembarcament a Catalunya procedent de Mallorca, ràpidament es va començar a vigilar i a fortificar la costa, tant enviant milicians a tot el litoral que reforçaven a les forces del cos de Carrabiners, encarregades fins aleshores de la vigilància de la costa; així com també establint una xarxa d'observatoris de vigilància a tot el litoral català.

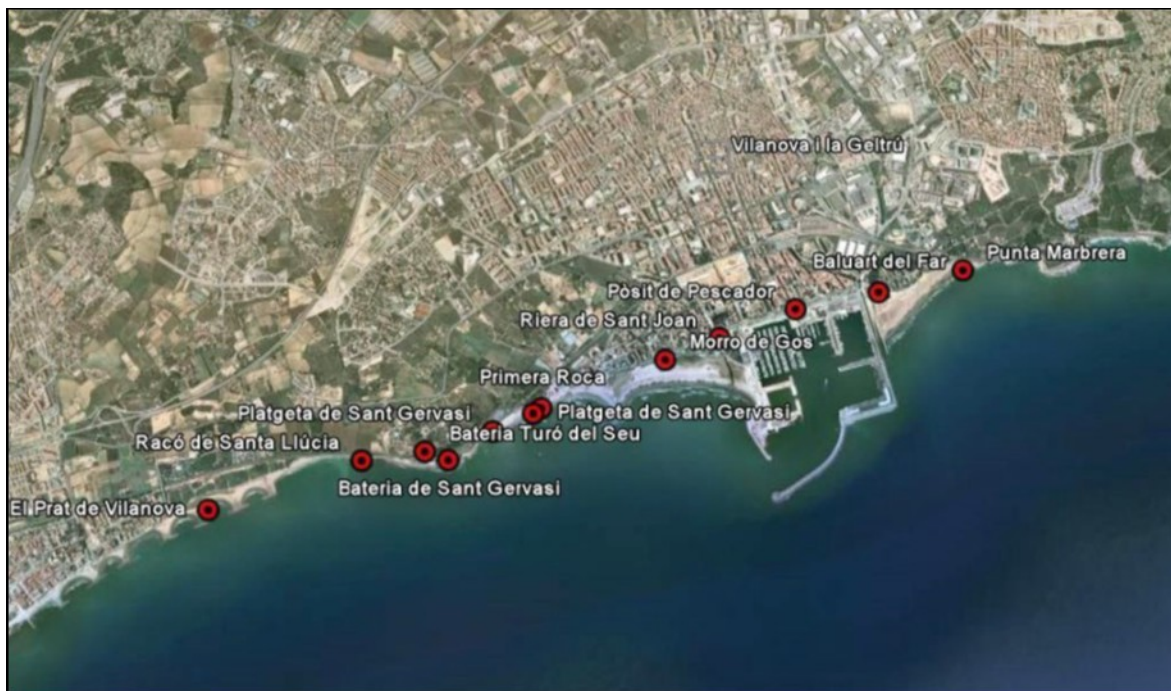
Aquesta defensa de la costa es va veure reflectida en la construcció de nombroses posicions defensives, destacant entre aquestes trinxeres i nius de metralladora així com emplaçaments per bateries de costa; tot amb l'objectiu comú de poder defensar el litoral català davant de qualsevol amenaça franquista provinent del mar.

La costa de Vilanova i la Geltrú no va restar al marge d'aquesta nova situació i aviat va començar la vigilància del seu litoral, primer amb l'enviament de milicians que s'unirien a les forces de Carrabiners, alhora de vigilar i protegir la costa. Més tard, van començar les obres de fortificació del litoral, on es van construir diferents posicions defensives, destacant sobretot trinxeres i nius de metralladores.

Al sud de la població, a Sant Gervasi s'emplaçaria una bateria per la defensa d'aquesta part del litoral i es construirien diferents posicions defensives com trinxeres i nius de metralladores. Entre aquestes posicions, els nius de metralladores es trobaven situats a la Punta Marbrera, al Far, al Pòsit de Pescadors, al Torrent de la Pastera, al Morro de Gos, dos a la Primera Roca, altre a Sant Gervasi, un més al Racó de Santa Llúcia i el darrer al Prat del Escarrer, a més a més d'existir una trinxera al final de la Rambla de la Pau.

A Sant Gervasi, on es trobava la bateria existiria també una posició que comptaria amb 12 emplaçaments per metralladores, llar i dormitori, realitzant-se la seva entrada a través d'un llarg passadís subterrani, excavat tota ella a la roca. Moltes d'aquestes construccions defensives van ser realitzades durant els primers mesos de 1937 i per la pròpia població civil de Vilanova i la Geltrú sota supervisió de militars republicans, acció que dóna més importància als vestigis que encara es conserven al litoral del municipi.

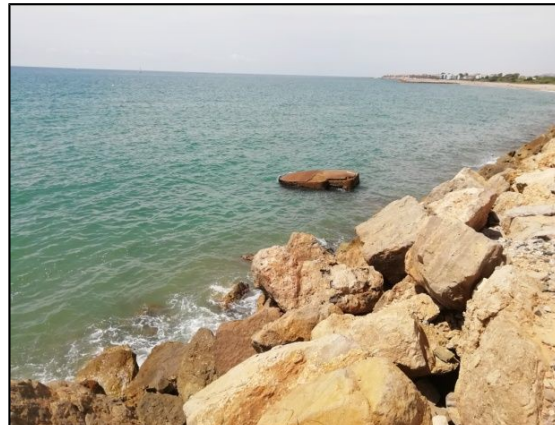
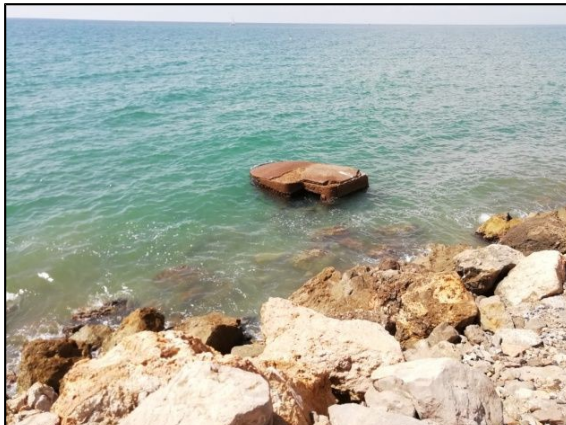
Mapa on es poden apreciar les diferents posicions defensives de Vilanova i la Geltrú

Totes aquestes posicions defensives, construïdes per fer front a qualsevol intent de desembarcament de tropes franquistes, finalment no es van utilitzar. I és que amb la ràpida operació terrestre protagonitzada pel mateix exèrcit franquista a Catalunya entre desembre de 1938 i el febrer de 1939, no va fer falta realitzar cap operació de desembarcament a les costes catalanes.

Les restes de la Guerra Civil a Vilanova i la Geltrú no es troben ni molt menys totes en el mateix estat de conservació, fent-se evident en elles el pas de tot aquest temps. Al litoral vilanoví es va construir una desena de nius de metralladores, tot i que les modificacions sofertes al llarg de l'any han fet desaparèixer la meitat d'ells. La mateixa fortuna ha tingut l'emplaçament d'artilleria que es trobava situat davant del Recó de Santa Llúcia i del que ja gairebé no queda res.

Niu submergits al Recó de Santa Llúcia i Prat de Vilanova

Entre els nius de metralladores que es conserven a la façana litoral del terme municipal de Vilanova i la Geltrú, dos d'ells es troben submergits a l'aigua, com són els nius de metralladores del Prat de Vilanova i el Racó de Santa Llúcia, mentre que els altres tres que encara es conserven presenten diferent estat de conservació.

Niu de metralladores de la Platgeta de Sant Gervasi.

El niu de la Platgeta de Sant Gervasi es va veure modificat amb les obres de remodelació de la façana marítima que es va portar a terme al 2003-2004, modificant la seva estructura. A banda de tapiar les seves espitlleres, la base del niu va servir per fer un mirador i es va reforçar el passadís d'entrada al niu amb una estructura superior de formigó. Actualment l'entrada al seu interior es impossible.

Niu de metralladores de la Platja de la República

Una cosa semblant ha passat amb el niu de la Platja de la República. Les obres del Passeig Marítim del 2003-2004 van anular la seva entrada, ja que es va construir a sobre de l'escala original una altre escala per tenir accés a la platja,

impedint així per tant l'accés al seu interior. De la mateixa manera, es va tapiar l'espitllera central i les dos petites espitlleres per fuselleria

Niu de Metralladores de la Platja del Far

El tercer niu de metralladores que encara es conserva està situat a la punta de la Platja del Far. Aquest niu conserva el seu accés original i a diferència dels altres no ha estat tapiat ni la seva entrada ni les seves dues espitlleres.

ANNEX 5. Monuments a la Memòria històrica.

Monument a Francesc Macià

El 1983 s'inaugurava a Vilanova i la Geltrú un nou monument que esdevindria un dels emblemes de la ciutat. El monument a Francesc Macià⁵, situat al capdavall de la rambla, l'eix principal de la ciutat, i que en un passat la part superior dugué el seu nom, és avui l'element que uneix el mar i la ciutat.

Per fer realitat el projecte es va crear una comissió pro monument (1977-1983) en la qual hi havia representants de diferents entitats vilanovines. La idea va sorgir després de la mort del dictador (1975), l'Assemblea d'Artistes de Vilanova, col·lectiu format per artistes locals i d'altres col·laboradors, inaugurava a la

galeria Prisma una exposició en homenatge a Pau Casals. El dia de la inauguració, amb una galeria plena, el periodista Eugeni Molera va opinar públicament que Vilanova i la Geltrú també havia de retre homenatge a Francesc Macià, així va ser com a finals de 1976 es va tirar endavant aquesta temeritat. La comissió es va marcar algunes fites, com la d'incentivar una campanya de sensibilització popular a fi que tothom conegués la figura de Francesc Macià i la seva projecció damunt la història, i també la subscripció popular per fer front a les despeses de la construcció del monument⁸. El monument es va encarregar a l'escultor Josep Maria Subirachs⁹ per unanimitat dels components de la comissió. La inauguració del monument el 18 de desembre de 1983 va comptar amb la presència de les autoritats locals, el president de la Generalitat de Catalunya, Jordi Pujol, el del Parlament, Heribert Barrera, acompanyats d'una gran quantitat de públic assistent. L'acte culminà amb una actuació castellera i un dinar de germanor.

Francesc Macià i Llussà (Vilanova i la Geltrú, 21 de setembre de 1859 - Barcelona, 25 de desembre del 1933) President de la Generalitat de Catalunya, militar i polític.

Fou el primer president i restaurador de la Generalitat moderna. Conegut popularment com l'Avi, proclamà la República Catalana el 14 d'abril de 1931. Francesc Macià va néixer a Vilanova i la Geltrú el 1859, fill d'una família de les Borges Blanques que negociava amb vi i oli.

Amb quinze anys comença la seva carrera com a enginyer militar ascendint fins a tinent coronel. Arran de l'assalt militar als locals de la revista Cu-Cut! Macià es posiciona en contra, que li suposà el seu trasllat a Santoña i es presenta com a diputat de Solidaritat Catalana a les eleccions d'abril de 1907 per Barcelona i les Borges Blanques, d'on era originària la seva família. Triomfador en totes dues circumscripcions, renuncià l'acta de diputat per Barcelona i es limità a la de les Borges Blanques, que renovà en totes les eleccions posteriors.

El 1919 va fundar la Federació Democràtica Nacionalista, que proposava una solució federal o confederal per a Espanya. En la seva extensa trajectòria política va protagonitzar

l'organització, l'any 1922, d'un moviment destinat a agrupar el catalanisme radical, l'Estat Català.

L'octubre de 1923, després del cop d'estat de Primo de Rivera s'exilià a França des d'on organitzà una incursió armada per a l'alliberament de Catalunya. Les autoritats franceses però el detingueren abans d'arribar a la frontera. Arran del judici d'aquests fets a París, el 1927 Macià fou obligat a abandonar el territori francès i residí en diferents països sempre treballant a favor d'una futura República Catalana.

El 22 de febrer de 1931 torna Macià a Catalunya i el març d'aquell mateix any fundà el partit d'Esquerra republicana de Catalunya, que guanyà les eleccions.

El 14 d'abril de 1931 el mateix dia que Lluís Companys proclamava la República de Catalunya, Macià proclamà l'Estat Català integrat en la Federació de Repúbliques Ibèriques i la formació del govern de la República Catalana. Fent-se càrrec immediatament del govern de Catalunya. Després de llargues negociacions amb els representants del Govern de la República, Macià acceptà el 17 d'abril de reconvertir l'Estat Català en el Govern de la Generalitat de Catalunya i elaborar l'Estatut d'Autonomia.

Morí en l'exercici del seu càrrec com a president de la Generalitat de Catalunya a l'edat de setanta-quatre anys.

El Monument.

Realitzat per Josep Maria Subirachs l'any 1983, ha esdevingut un dels símbols més de la vila. És un obelisc buidat en la seva part baixa amb la imatge del que va ser primer president de la Generalitat republicana, Francesc Macià, nascut a Vilanova i la Geltrú el 1859.

L'obelisc de pedra és de secció quadrada, de cada costat baixa una franja texturada, i en destaca l'efígie del personatge. El tipus de pedra es travertí groguenc i porta les següents inscripcions: "Estimo tots els vilanovins sense distinció de classes ni de partits.

Francesc Macià i Llusa (Vilanova i la Geltrú, 1859-1933)". També hi ha gravat l'escut de la Generalitat amb la data d'inauguració del monument que fou el 18 de desembre del 1983 per part del president de la Generalitat, Jordi Pujol, coincidint amb el 50è aniversari de la

mort de Macià.

La seva situació davant del mar resulta molt adient, ja que la verticalitat de l'element contrasta amb l'horitzontalitat del paisatge.

En aquesta obra es poden veure representades algunes de les principals característiques de l'obra de Subirachs: l'estabilitat i immutabilitat de les seves obres per a les quals utilitza materials resistents i formes estables, la frontalitat, la oposició d'elements que es contraposen però es complementen (ple - buit, llis - rugós, vertical - horitzontal,...) i la reivindicació identitària evocant la història i cultura catalanes.

Monument al Pescador

Escultura creada l'any 1908 per Miquel Oslè, i situada a la Plaça del Port.

Els dirigents del Pòsit van veure la conveniència que a la platja hi hagués un monument a tantes generacions d'homes de mar i d'això se'n feu ressò la premsa de Barcelona. La filla de Miquel Oslé va decidir regalar al Pòsit una escultura realitzada pel seu pare que es deia "Pescador".

A partir del guix original l'escultura es va fondre en bronze a la foneria Ramon Vilà, de Valls.

L'escultura es va inaugurar el 28 de juny de 1987, amb motiu de la processó de Sant Pere, dins dels actes de la Setmana del Mar.

Miquel Oslé i Sáenz de Medrano. Barcelona, 1879 - 1960. Fou un escultor català. Treballà en col·laboració amb el seu germà Lluís. S'inicià com a aprenent al taller d'escultura industrial de Josep Bofill, passant després a la fundició Masriera i Campins, on ingressà també el seu germà Lluís, i on coincidiren amb Manolo Hugué. També foren deixebles de Josep Montserrat i Portella.

Miquel treballà també un temps amb Josep Llimona. Ambdós foren catedràtics d'escultura a l'Escola de Belles Arts de Barcelona. Rebé nombroses distincions per la seva obra: a l'Exposició de Belles Arts de Barcelona de 1896 obtingué menció honorífica; el 1906, rebé la

primera medalla a Madrid amb Esclaus; el 1907, primera medalla a Barcelona amb Inspiració.

Monument a Lluís Companys.

La rambla de Lluís Companys es va inaugurar en el decurs del 50è aniversari de l'afusellament del President de la Generalitat de Catalunya Lluís Companys i Jover (1882-1940). L'Ajuntament en demostració de respecte de la ciutat envers la personalitat històrica de Lluís Companys va donar nom a la rambla i va col·locar la placa commemorativa en el dia de la seva inauguració el 22 de juny 1990. És una placa de bronze amb una inscripció commemorativa. La inscripció al monument és la següent:

Aquesta rambla s'inaugura en el decurs del cinquantè aniversari de l'afusellament, al castell de Montjuïc, després d'un consell de guerra sumaríssim, del qui fou president de la Generalitat de Catalunya Lluís Companys i Jover (el Tarròs, Urgell 1882 - Barcelona 1940), i simbolitza el respecte i la veneració de la nostra ciutat envers aquesta personalitat històrica.

Vilanova i la Geltrú, 22 de juny de 1990

El 21 de juny de 2022, en motiu dels 140 anys del naixement de Lluís Companys, es va voler dignificar l'espai de memòria, ja que el monòlit existent havia quedat desmilloirat i mal ubicat degut la remodelació del passeig de Ribes Roges i el passeig del Carme. Es va instal·lar al paviment una senyera que porta cap a un banc, i al darrera hi ha la mateixa placa que hi havia, però a una alçada on es pot llegir millor.

El Molt Honorable Lluís Companys (el Tarròs, municipi de Tornabous, 21 de juny de 1882 – Barcelona, 15 d'octubre de 1940), president de la Generalitat de Catalunya, moria afusellat el 15 d'octubre de 1940. Va ser detingut a l'exili a Ar Baol-Skoubleg (Bretanya) després de passar per Perpinyà i París on treballava per mantenir la Generalitat.

Va morir afusellat el 15 d'octubre, al castell de Montjuïc, com a president de la Generalitat de Catalunya. L'Estat espanyol encara no ha realitzat l'anul·lació del judici sumaríssim contra Lluís Companys per la seva nul·litat de ple dret per il·legalitats.

Poc abans de morir, escrivia la seva darrera carta a Carme Ballester: "Me sento serè i tranquil. És Déu que ha posat les coses i les decisions per donar-me aquest destí i m'omple d'una serenitat extraordinària. Li dono les gràcies puix havent tots de fer el mateix camí, m'ha reservat una fi tan hermosa, per Catalunya i els meus ideals, que revaloritza la meua humil persona. Tu que m'estimes i has d'estimar doncs el record que pugui deixar, has de comprendre això. No admetis, doncs, condols, ni ploris. Aixeca el cap. Aquesta mort, que afrontaré plàcidament i serenament, dignifica. Vida meua, moriré estimant-te. El teu retrat el portaré amb mi. I el darrer pensament serà per tu i els meus fills, amb l'amor a Catalunya. Te besa, el teu espòs, Lluís."

Annex 5. Presentació de la ciutat.

Vilanova i la Geltrú és la capital de la [comarca](#) del [Garraf](#) i forma part de la Vegueria del Penedès. Històricament, és el resultat de l'agregació del nucli de la Geltrú, que antigament era un municipi independent, al terme de Vilanova de Cubelles. Tot i així, avui dia és impossible distingir els dos nuclis, a causa del gran creixement demogràfic, que els ha dut a formar una conurbació urbana completa. Limita amb [Cubelles](#), [Castellet i la Gornal](#), [Canyelles](#) i [Sant Pere de Ribes](#).

La vila de Vilanova i la Geltrú és situada prop de la costa, unida per l'expansió urbana al barri marítim de la Marina de Vilanova o Barri de Mar, a la part oriental del terme. La vila és formada per dos nuclis: el de l'antiga Vilanova de Cubelles, a la qual el rei Jaume I atorgà una carta de poblament, i el de la Geltrú, que durant l'alta edat mitjana pertanyé al bisbe de Barcelona.

La morfologia actual de la població presenta les característiques de l'expansió urbanística que es produí des d'aquest centre i a través dels camins que sortien cap a mar o altres direccions. Cal destacar el creixement del Barri de Mar, de l'eixample, situat entre aquest barri i el nucli vell de Vilanova, i del barri de Sant Joan, a ponent. El recinte medieval de Vilanova, que era emmurallat, comprenia tres carrers principals, el carrer Major, el carrer del Mig i el carrer de Sant Antoni, a més d'un carrer travesser, el de la Mar (actualment del Comerç), el qual, pel portal de la Mar, donava sortida al camí que menava a la platja, a Sallacuna.

Enderrocades les muralles, la vila va créixer notablement durant els segles XVII i XVIII, sobretot cap a mar i, amb menor importància, per llevant i ponent. El Barri de Mar, anomenat també la Marina de Vilanova, és situat a migdia del nucli antic de la vila, de la qual és separat modernament per la via del ferrocarril de Barcelona a Tarragona. Emplaçat a la costa entre l'antiga quadra d'Adarró a ponent i la riera de la Pastera i la Farola a llevant, fou barri de mariners i pescadors, i, fins i tot, industrial, ja que hi hagué la fàbrica Pirelli, de la que en resta la rambla amb el seu nom. Actualment la fàbrica s'ha traslladat a les afores de la ciutat, al sector conegut com la Masia d'en Notari. Al seu lloc s'hi està urbanitzant l'Eixample de Mar.

Amb la intensificació de la càrrega i la descàrrega de mercaderies durant els segles XVII i XVIII el barri tingué una gran prosperitat i així, al llarg d'aquest darrer segle i del següent, l'eixample de Vilanova es dirigí vers aquest sector, a través de les rambles, i es construí l'església parroquial, dedicada a Santa Maria de la Mar.

La platja de Vilanova començà a urbanitzar-se pels anys vint del segle XX, amb la construcció de les urbanitzacions de Ribes Roges (1910-19) i de Sant Cristòfol (1920); també en aquesta època s'obrí el primer pas directe a la platja, per la Rambla Pirelli (1924), i es construïren algunes cases al passeig del Carme i l'edifici del Pòsit de Pescadors.

El canvi de fesomia que experimentà la vila a partir de la dècada del 1950 és tipificat urbanísticament per la prolongació de la Rambla fins a la mar, l'embelliment del Passeig Marítim, el pas de la carretera per la Rambla Transversal i la formació del barri de Sant Joan, seguint l'eix de l'avinguda que avui s'anomena de Francesc Macià, que va des de la plaça de la Vila fins a l'antic Camí Molinant.

Actualment, la part edificada del nucli urbà de Vilanova i la Geltrú s'estén, per la banda de la costa on hi ha el Passeig Marítim, des de Sant Cristòfol fins a les roques de Sant Gervasi, en una longitud d'uns 2 km, mentre que per la part septentrional és urbanitzat des de Sant Joan fins a la Creu del Xerivia tot seguint la ronda Ibèrica.

1. Demografia

Evolució demogràfica									
1497	1553	1787	1887	1900	1920	1950	1970	2010	2017
97	127	6.161	13.811	11.856	13.720	19.483	35.714	66.532	66.077

2. Economia

L'actual [Escola Politècnica Superior d'Enginyeria de Vilanova i la Geltrú](#) (pertanyent a la UPC) és des de l'any 1902 un important suport estructural de la ciutat. També disposa del [Campus Universitari de la Mediterrània](#), que té l'objectiu principal d'ajudar a cobrir les limitacions de l'actual formació universitària en temes marítims i posar les bases per a la creació de plataformes de debat, intercanvi i investigació en l'àmbit social i cultural tenint com a referència el context mediterrani.

Vilanova i la Geltrú té el tercer port en importància de [Catalunya](#), un dels principals ports pesquers de [Catalunya](#), amb la [Confraria de Pescadors de Vilanova i la Geltrú](#) provinents de l'antiga Germandat i Confraria de Sant Elm (fundada l'any 1579), i es constitueix en 1921 el nou Pòsit de Pescadors, on actualment es pot fer la compra directa del peix a través d'Internet. Vilanova i la Geltrú també disposa d'una [estació nàutica](#) on se celebren competicions nàutiques de caràcter nacional i internacional.

L'agricultura, la ramaderia i la pesca.

Les activitats primàries han sofert un procés de recessió, tendència general a la comarca les darreres dècades del segle XX i principis del XXI. En l'agricultura, aquest fet s'ha reflectit en una minva de les terres llaurades. Actualment, el conreu amb més implantació és la vinya, que serveix per a l'elaboració de vins i caves, emparats per la denominació d'origen Penedès.

A Vilanova i la Geltrú, sobretot després del pas de Castellet i la Gornal a l'Alt Penedès, es concentren la majoria de les activitats ramaderes de la comarca del Garraf. Gairebé la totalitat del sector boví comarcal és al terme, on destaca la cria de vedells per al consum. També és important l'aviram, el bestiar porcí i el de llana, i la cria de conills. Hi ha, a més, un bon nombre de rusc.

La tradicional activitat pesquera ha situat Vilanova entre els primers llocs de Catalunya pel volum de captures, tot i que els darrers anys de la dècada del 1990 s'apreciava certa disminució en el nombre de tones desembarcades (domina la captura de peix, seguida del mol·lusc i, finalment, del crustaci). Fou aquesta activitat la que justificà la creació del port, qualificat a l'inici com a port d'abric, si bé actualment és també comercial i esportiu. La confraria de pescadors de Vilanova i la Geltrú comptabilitzà 83 embarcacions el 2006. Aquest any s'iniciaren les obres d'instal·lació d'un escull artificial que des de Roda de Berà arriba fins a Vallcarca; aquest escull és considerat el més gran de la Mediterrània i ha de servir per a la protecció i la regeneració de les espècies marines d'interès pesquer.

La indústria

La tradició industrial de Vilanova i la Geltrú arrenca del segon terç del segle XIX, quan s'hi començaren a instal·lar les primeres grans empreses. Així, el 1839 arribà al terme la primera fàbrica tèxtil moguda per vapor (la primera que funcionava a tot l'Estat espanyol). A aquesta fàbrica en van succeir d'altres, les més importants de les quals foren les de Ferrer i Vidal (1848) i les de Marquès (1878).

Des d'aleshores i fins al principi de la dècada del 1990 el sector secundari fou el capdavanter de l'economia de la ciutat.

Dins les activitats industrials, força diversificades, els subsectors més importants són el de la metal·lúrgia i el de materials i equips elèctrics, l'elaboració de vins i caves, les destil·leries d'elaboració de licors diversos. El sector de la construcció és també molt actiu al municipi.

L'activitat industrial vilanovina s'ha vist impulsada en les dècades del 1980 i el 1990 amb la promoció de diversos polígons industrials. Actualment els 15 polígons existents estan ocupats en un 70% .

El comerç i les finances

El dinamisme del comerç a Vilanova es manifesta en la concentració al municipi d'una part important de les llicències comercials de la comarca. Contribueixen a aquesta activitat el mercat setmanal del dissabte i les fires temàtiques, una al mes, i la Fira de Novembre, fira multisectorial que es desenvolupa en el bell mig de la ciutat.

El port de Vilanova i la Geltrú

Port de Vilanova, és el tercer [port marítim](#) més important de [Catalunya](#) i es de titularitat pública, administrat per la [Generalitat de Catalunya](#). El port disposa de 850 llocs d'amarratge distribuïts en set [molls](#) que sumen 3.012 metres lineals. A més el port compta amb dos [dics](#), moll d'espera, escar, grua de quatre tones, pòrtic elevador de trenta tones, zona de reciclatge mediambiental, benzinera, esplanada de vela lleugera i serveis de manteniment i reparació d'embarcacions. Està vigilat les 24 hores. El port és accessible per a persones amb diversitat funcional.

També consta de quatre dàrsenes: dàrsena comercial, dàrsena pesquera, dàrsena esportiva i dàrsena esportiva per a grans eslores.

És el primer port en el sector pesquer, tant en el nombre de captures com en el volum de pesca. Així com també és destacable la qualitat i la gran diversitat de peix i marisc que es pot trobar cada dia a la llotja. Actualment conté una flota pesquera de les més importants de Catalunya. Al llarg de la història Vilanova ha destacat per la seva tradició pesquera, ja al segle XIV el rei Pere III autoritzà l'activitat de comerç marítim que perdura fins avui dia.

Els serveis i el turisme

Les activitats terciàries han esdevingut, sobretot a partir de la dècada del 1990, les més destacades del municipi. Avui hom disposa d'un bon nombre de centres i l'ensenyament és cobert fins al batxillerat, la formació professional i la universitat.

Per tal d'impulsar la investigació i facilitar la relació entre la universitat i el sector industrial s'ha creat el Centre Tecnològic de Vilanova i la Geltrú. La vila és també la seu del Campus Universitari de la Mediterrània, dedicat a temes marítims, fruit de la col·laboració entre l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú, l'Institut Europeu de la Mediterrània d'Estudis i Cooperació i la Universitat Politècnica de Catalunya.

Cal esmentar a més l'oferta d'ensenyament artístic, musical, ocupacional i especial.

El sector turístic ha estat força potenciat des de les dècades del 1970 i el 1980 i s'ha convertit en una important font de riquesa per a la població.

3. El Patrimoni Cultural

Vilanova i la Geltrú és una ciutat que compta amb un important llegat patrimonial. La mirada interessada i l'atenció sobre aquests elements patrimonials ens dóna la possibilitat d'efectuar lectures variades.

Dins el patrimoni de Vilanova i la Geltrú resulta especialment interessant la petjada que el segle XIX va deixar damunt la ciutat. L'exemple més evident és el projecte i execució de l'Eixample Gumà (1876), un model d'urbanisme modern per la part nova de la ciutat que unia els nuclis de la Geltrú i de la Vilanova vella amb la platja, el barri de la Marina, també dit Sa LLacuna o Baix-a-Mar.

En l'actualitat Vilanova i la Geltrú ofereix una variada oferta cultural amb museus de primers ordre com la Biblioteca Museu Víctor Balaguer (secció del MNAC i de la Biblioteca de Catalunya) i el Museu del Ferrocarril de Catalunya, que forma part del Sistema del Museu de la Ciència i de la Tècnica de Catalunya i de la Red de Museus de España).

L'oferta cultural s'enriqueix amb el CIRMAC (Centre d'Interpretació del Romanticisme Manuel de Cabanyes) a la Masia d'en Cabanyes i el Museu Romàntic Can Papiol, cases senyoriales que han obert les seves portes al coneixement de la nostra història.

Les col·leccions relacionades amb les activitats marineres són exposades a l'Espai Far, equipament museístic que s'articula com a dinamitzador de la façana marítima de Vilanova i la Geltrú. El Museu del Mar i el Museu de Curiositats Marineres Roig Toqués formen un conjunt patrimonial representatiu de la pesca de baixura, del comerç ultramarí i d'altres aspectes singulars com és la història de la Carpa Juanita o el bot de salvament marítim Víctor Rojas exposat en l'àmbit públic dels jardins de l'Espai Far.

El patrimoni marítim també té una lectura d'autor en l'antiga fortificació carlina de Ribes Roges: convertida en Torre Blava - Espai Guinovart: una instal·lació artística que ret homenatge als homes de la mar, coronada amb una terrassa de guaita excepcional, amb vistes al passeig del Carme.

Dalt la vila, molt a prop de l'hospital de Sant Antoni Abat hi trobareu La Sala, Centre d'Art Contemporani, que comparteix el seu passat social i arquitectònic amb l'actiu present d'exposicions d'obres d'art actuals i propostes d'artistes emergents. Es confirma així que Vilanova i la Geltrú ha estat i és una ciutat d'artistes, creadors plàstics, músics, ballarins i figures. Personatges que han sabut captar i transmetre la joia del viure i l'amor pels plaers que la Mediterrània regala en aquesta plana riberenca.

Altres patrimonis s'amaguen a redós dels carrers de Vilanova i la Geltrú: el jaciment arqueològic de Darró el Teatre Principal, al capdamunt de la Rambla Principal, l'edifici del Pòsit dels pescadors, la Llotja del peix, l'estació del tren o les xemeneies que encara resten en peu com a testimoni del passat fabril.

4. La Cultura Popular i tradicional

La ciutat té un fort arrelament en la cultura popular i tradicional. Aquestes festes populars i tradicionals són una eina essencial per a la cohesió social de la ciutat i per esdevenir eines d'arrelament i de pertinença a una cultura i a un poble.

Entre les festes de més tradició que se celebren a Vilanova destaquen, pel seu interès patrimonial, la dels Tres Tombs (festa de Sant Antoni Abat o festa major d'hivern), la festa major de les Neus (o festa major d'estiu) i, sobretot, el Carnaval de Vilanova. A l'abril té lloc la Diada Castellera dels Bordegassos, i al maig se celebren les festes de Sant Isidre, amb un mercat vuitcentista. La festa de Sant Pere, al juny, és una veritable festa major del Barri de Mar, amb nombroses manifestacions culturals i festives, aplegades en el que s'anomena Les festes de Sant Pere. Al mateix mes se celebren també les festes majors del barri o la Fira de Novembre i les festes nadalenques.

Tanmateix, Vilanova i la Geltrú té un circuit de festivals molt important i arrelat a diferents tipus de música. El Festival Internacional de Música Popular i Tradicional, El Vida Festival, el Nowa Reggae, El Tinglado, etc

5. La vida associativa

Vilanova i la Geltrú és una ciutat on la importància del teixit associatiu esdevé element clau en la dinamització cultural i social de la ciutat. És motor de la seva vitalitat i en aquest sentit, el ventall de propostes que si ofereixen des de les entitats contribueix a generar una societat més justa, més oberta, més tolerant, més solidària i més sostenible.

Prova d'aquest fet són les més de 250 entitats i associacions existents a la ciutat. Unes entitats plurals i diverses que abasten tot el ventall de temes que hom pot imaginar: culturals, veïnals, de tradició, esportives, musicals, econòmiques, etc.

Per la situació del projecte a la façana marítima i en el bell mig de l'espai on es desenvolupa la vida marinera fem esment especial l'associacionisme al barri de mar que té la seva màxima representació en el Pòsit de Pescadors i l'associacionisme referent al medi ambient i patrimoni.

Associacionisme a baix-a-mar: antic i nou Pòsit de Pescadors

El caràcter associatiu de la gent del barri de mar és quelcom conegut. La vida al mar sempre ha estat difícil i perillosa degut a les inclemències del temps però sobretot a l'atac de pirates i corsaris que ha fet que al llarg de la història hagin tingut la necessitat d'associar-se per ajudar-se.

L'any 1579 es constitueix la primera entitat associativa, el Gremi de Marejants. Van mantenir a Sant Elm com a patró i a molts militants de la Confraria. Ja estaven ubicats on actualment hi ha el Pòsit Vell. Un dels objectius del Gremi era l'ajut que prestava, conjuntament amb els frares mercedaris de Solicrup i la Confraria de San Elm, als pescadors que eren apressats pels moros en alta mar.

Al llarg dels segles, els pescadors han anat associant-se per fer front a les dificultats que els representava la seva vida quotidiana i per afrontar els reptes que sorgien. Fent un salt de segles, un grup de joves pescadors juntament amb els veterans feu que l'any 1921 es fundés el Pòsit de Pescadors (unió de la Germandat o Gremi de Pescadors, la Cooperativa de consum i la Societat Coral), ubicats al Pòsit Vell. Es crea sota les bases de crear una societat que persegueixi el benestar i il·lustració dels pescadors. És un exemple d'organització obrera comunitària i cooperativista (socors mutu, espais de trobada, secció cultural, escola...). L'any 1928 Antoni Garriga, president del Pòsit de Pescadors, volia adquirir unes barques que estaven al port de Màlaga a subhasta. Tenien massa cavalls (250) per la platja de Vilanova però si més no va sorgir la idea de constituir una flota pesquera propietat del Pòsit, de forma social i cooperativista: empresa de pesca de participació col·lectiva. Ja tenien l'escola pels fills dels pescadors, nous edificis, biblioteca i altres serveis de caràcter social per millorar la classe pescadora, així que aquest projecte encaixava perfectament.

Així, el 29 de juny de 1925, festivitat de Sant Pere s'inaugurava el nou Pòsit de Pescador. L'edifici disposava de cafè a la planta baixa i sala d'actes al primer pis, on més endavant s'instal·là un cinema on passava pel·lícules. L'any 1977 fou reformat i reobert l'any següent. La façana presenta un conjunt de quatre plafons ceràmics, en tons blaus, amb temàtica de tipus mariner. Les parets del primer pis, la sala de ball, foren decorades els anys 30 pel pintor Martí Torrents amb escenes de temàtica marinera.

Alguns elements a destacar:

- El Pòsit té moltes funcions socials entre les que destaquem: la venda de peix, la caixa de préstecs, oferia socors mutu als associats, a més tenia una gran importància cultural ja que organitzava tot tipus d'actes i fins i tot havia establert una escola. La Comparsa serà una de les activitats festives més destacades del Pòsit de Pescadors.
- El Pòsit, des de la seva creació, prengué una forta empenta que el va portar a la construcció de dos edificis, un per la cooperativa i llotja de peix i un altre per la celebració de festes, balls, teatre i conferències, així com una biblioteca.
- Les institucions lligades al Gremi foren la Cooperativa alimentària, la Llotja i la Màquina de treure.
- A les darreries dels anys 60 la Confraria passava als nous locals del moll, abandonant el de Magatzems Nous. Des de l'any 1976 torna a nomenar-se Confraria de Pescadors. Actualment al seu edifici hi ha construïda la "Casa del Mar".
- L'objectiu de l'entitat és desenvolupar activitats i funcions per tal d'incrementar l'exercici de la pesca i del benestar moral, social i material dels seus associats.

Associacionisme avui. Medi ambient i patrimoni

Actualment hi ha diverses entitats que treballen per la millora, revalorització, conservació d'espècies, etc dins el municipi. Hi destaca el treball actiu d'associacions que treballen en la recuperació de camins històrics i de la valorització d'espais naturals singulars costaners, així com d'altres que realitzen estudis peculiars de fauna submarina (Rorqual comú), etc.

6. Els espais naturals i d'interès natural a la façana marítima. Patrimoni natural.

Vilanova i la Geltrú està envoltada per diversos punts d'interès ambiental i natural, i com municipi costaner disposa d'una ric i variat conjunt d'habitats, ecosistemes i espais d'interès natural associats. A continuació es citen els diversos punts d'interès natural que conformen aquest territori singular mediterrani, a nivell més global i local.